

[Gade]

lande, der bidrager til forureningen af Nord- søen og Nordøstatlantten ved direkte udled- ning til floder eller via atmosfærisk nedfald, men som ikke er tilsluttet konventionen, til at tilslutte sig konventionen, og vil ministe- ren orientere de relevante lande – i første række DDR, Schweiz og Tjekkoslaviet – om det danske eller nordiske initiativ?»

Begrundelse

Ministeren har i besvarelsen (miljø- og planlægningsudvalget, alm. del bilag 95, 1986–87) af spørgsmål 47 (bilag 20 til B 143, 1985–86) i forbindelse med udvalgsbehand- lingen af SFs forslag om at fremme det euro- pæiske miljø samarbejde (Miljøeureka) givet tilsagn om uformelle kontakter til de nuvæ- rende medlemslande i Pariskonventionen, dvs. Portugal, Spanien, Frankrig, Belgien, Holland, Storbritannien, Irland, Vesttysk- land, Island, Norge og Sverige, for at under- søge, om der er grundlag for »mere officielt at bringe et forslag herom i Kommissionen«.

EF er også kontraherende part til Paris- konventionen, mens Finland er observatør.

Nye lande kan kun tilsluttes, hvis alle medlemslandene og EF er enige om at god- kende det.

Med vedtagelsen af en tillægsprotokol til Pariskonventionen, således at konventionen nu specifikt også omfatter atmosfærisk ned- fald, er det efter spørgerens opfattelse fagligt korrekt som et minimum at invitere de euro- pæiske lande nord for Alperne, der ikke er medlemmer af Pariskonventionen.

Det kan på baggrund af ministerens oplys- ninger om muligheden for at udvide kredsen af lande – nemlig en enstemmig invitation fra de nuværende medlemslande – synes uforståeligt, at det eksplicit nævnes i tillægs- protokollen, at lande uden for Pariskonventi- onen kan tilslutte sig efter den 30. juni 1986, når der samtidig ikke er interesse for at invi- tere dem.

Ministeren har allerede medgivet, at DDR og Tjekkoslaviet burde være tilsluttet Pa- riskonventionen. Forureningskatastrofen i Schweiz med konsekvens for Rhinen er en påmindelse om, at det er nødvendigt at udvi- de kredsen af lande.

De foreløbig lidet opløftende tidender fra Genève, hvor Genèvekonventionens eksek- tivkomité i denne uge afholder sit 4. møde

om grænseoverskridende luftforurening i Eu- ropa og Nordamerika, understreger behovet for en opstramning af det internationale miljø samarbejde. Det er end ikke lykkedes at lave et udkast til en protokol om reduktion af emission af kvælstofilter.

En arbejdsgruppe under Genèvekonventi- onen konkluderede i september, at op imod en tredjedel af kvælstofoxidbelastningen af Kattegat og Skagerrak, der tilhører Pariskon- ventionens geografiske område, kommer fra atmosfæren. Ifølge rapporten fra arbejds- gruppen klager bl.a. Polen og Ungarn over, at der ikke findes en effektiv mekanisme til fri information om miljøteknologi, og at det- te hæmmer mulighederne for at opnå inter- nationale aftaler om begrænsning af forure- ningen.

SF har i sidste samling foreslået etablerin- gen af et Miljøeureka, hvori denne formid- ling tilgodeses. Regeringen har afvist forsla- get med den begrundelse, at der eksisterer et udmærket system i Europa og globalt. For- reningskatastrofen i Schweiz viser, at det er nødvendigt med et bredt miljø samarbejde i Europa – et Miljøeureka eller et »Miljø-Eu- ropa«, som en leder i Politiken den 12. no- vember kaldte det: »De europæiske samar- bejdsorganisationer EF, EFTA og Comecon er hver især for små til at dæmme op for luftens og vandets forurening over grænser- ne. Giftkatastrofen i Rhinen er et tydeligt varsel om, at Europas lande trænger til stramme og forpligtende regler om miljø sam- arbejde mere end noget andet. Et »Miljø-Eu- ropa« trænger sig på«.

Spørgeren vil gennem spørgsmålet bl.a. opfordre regeringen til at anvende det eksis- terende system til at fremme det europæiske miljø samarbejde.

Svar (21/11 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøsty- relsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen har indledt de uformelle konsultationer, der var stillet i udsigt i besva- relsen af spørgsmål nr. 47. Det er dog på indeværende tidspunkt ikke afklaret, om en udvidelse af Pariskommissionen vil møde den fornødne accept hos de nuværende med- lemslande.